

မိုး

ពេលវេលា

7

[illegible]

8

[illegible]

၆၆
 ၆၇
 ၆၈
 ၆၉
 ၇၀
 ၇၁
 ၇၂
 ၇၃
 ၇၄
 ၇၅
 ၇၆
 ၇၇
 ၇၈
 ၇၉
 ၈၀
 ၈၁
 ၈၂
 ၈၃
 ၈၄
 ၈၅
 ၈၆
 ၈၇
 ၈၈
 ၈၉
 ၉၀
 ၉၁
 ၉၂
 ၉၃
 ၉၄
 ၉၅
 ၉၆
 ၉၇
 ၉၈
 ၉၉
 ၁၀၀

[illegible]

[illegible][illegible]

49

ប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា ធីត្ថិវតិវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា ធីត្ថិវតិវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោ
 ភកគា បាធិត្តវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា បុព្វេវិវាហនុប្បតិវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា ធីត្ថិវតិវ
 ច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា អាសវក្ខបវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា ចរណវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ
 ធីតិបិសោភកគា អនុប្បវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោធីត្ថិវតិវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា បរិញ្ញាវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិ
 បិសោភកគា បហាវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា លច្ឆិកិរិបាភាវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា បរិញ្ញា
 បហាវច្ឆិកិរិបាភាវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា ចតុលច្ឆិកិរិបាភាវច្ឆារាប៊ីសប្បដ្ឋោ ធីតិបិសោភកគា ឆប្បប

20

[illegible]

[illegible][illegible]

រដ្ឋបាលនាគរាជ្យនៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា ឈប់ក្នុងដំណើរការនៃការងារនៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា អំពីកុ
 នាគរាជ្យនៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា បង្កើតនាគរាជ្យនៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា បរិយោសាននាគរាជ្យនៃស
 ង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា បញ្ចប់សេចក្តីស្វែងរកនៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា កាយពលវិភាគ ការការពារ
 ឥតបិសេធាតុនា បរិយោសាននៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា បរិយោសាននៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា លោក
 កត្តាបរិយោសាននៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា លោកកត្តាបរិយោសាននៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា ព្រះរាជកត្តា
 បរិយោសាននៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា ព្រះរាជកត្តាបរិយោសាននៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា ពុទ្ធកត្តាបរិយោសាននៃ

សង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា ពុទ្ធកត្តាបរិយោសាននៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា ឥតដំបូងបរិយោសាននៃសង្គមនេះ
 ធិបាវក្តា ធិបាវក្តា ឥតបិសេធាតុនា បញ្ចូលនាគរាជ្យនៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា បញ្ចូល
 នាគរាជ្យនៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា បញ្ចូលនាគរាជ្យនៃសង្គមនេះ ឥតបិសេធាតុនា ឥត
 បិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា
 ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា
 ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា
 ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា ឥតបិសេធាតុនា

- 27

[illegible][illegible]

29

អនិច្ចតញ្ញាវិកកថា បានន្ទ អនត្តតញ្ញាវិគីធានន្ទ ភិក្ខុ អញ្ញាគរតាវា វុត្តបុរតតាវា សុញ្ញាគរតតា វា
 តិពិ បដិសញ្ញិតិវិច្ឆុំអនត្តា បុរាអនត្តា តោត្តអនត្តា សង្ខរអនត្តា បរាសំអនត្តា គង្ខរអនត្តា ដីង្ខរអនត្តា រតា-
 អនត្តា កាបេរាអនត្តា តោដ្ឋព្វរអនត្តា បរាសំអនត្តា ធម្មរអនត្តា តិវិគី តិវេសុសេ អន្លូតិកពាហិវេសុ រតា-
 បរតេសុអនត្តានុបស្សី វិហារតិ រមេ វុច្ចតានន្ទ អនត្តតញ្ញាវិកកថា បានន្ទ អនុភតញ្ញា ធានន្ទ ភិក្ខុ តិ-
 បរេវិ កាបំ ខន្ធានុភតា អរតាកេសបត្តកា តចបិបន្តិ បុន្ននប្បការសុ អរតិវេសា បច្ចុវិក្ខុវិវិក្ខិតិបត្តិ កា-
 បេ កេសា កេសា នខា ទត្តា តាចា ចំសំ នហារ អន្លិ អន្លិបិក្ខុំ វិក្ខុំ ហានបំ បរកនំ កិលោចកំ បិហកំ បដ្ឋាសំ អន្តំ

30

រតន្តកុណំ ខ្វិរិយំ កិរិសំ បិដ្ឋុ សេដ្ឋំ បុព្វោ លោហិតំ ធម្មោ ធម្មោ រតន្ត វិចារា ខេន្ទោ ឈិដ្ឋ្យាណិកា លធិកា បុត្តន្តិ ៖
 តិគិ តិមស្មី កាបេរ រតន្តភានុបត្តិ វិហរតិ រមំ វុច្ឆានន្ត រតន្តភាសញ្ញា កតមា ធានន្ត រាទិនិសញ្ញា វិគីធានន្ត ភិក្ខុ
 រតន្តភាសញ្ញា វុច្ឆានន្ត រតន្តភាសញ្ញា តិគិ បិដ្ឋុ ឈិដ្ឋ្យាណិកា ខេ រមំ កាបេរ តាហុរាទិនិសញ្ញា វិគី
 តិគិ តិមស្មី កាបេរ វិចារា រាពាធា ខ្វិយន្តិ ធម្មប្បដិទំ ធម្មរាគោ ធម្មរាគោ បរាសរាគោ ធម្មរាគោ ធម្ម-
 រាគោ កាបេររាគោ កណ្ណរាគោ បុរាគោ ទន្តរាគោ កាគោ សាគោ បិសាគោ ខ្វិយោ និរា កុដ្ឋិរាគោ ៖
 បុព្វា បុព្វន្តិកា សុព្វា វិសុដ្ឋិកា កដ្ឋំ កណ្ណា កិលាគោ ធម្មរាគោ រតន្តភាសញ្ញា ទន្ត កណ្ណ កដ្ឋ រតន្ត វិគីធានន្ត ៖

លោហិតំ បិត្តំ មេត្តមេហោ រំសា បិទ្បកា ភគណ្ឌលា បិក្ខសមុដ្ឋានា អាពាធិ សេដ្ឋសមុដ្ឋានា អាពាធិ សន្និ
បាតិកា អាពាធិ ខតុបរិណាមនា អាពាធិ ទិសេបរិហារនា អាពាធិ ខ្យបក្កបិកា អាពាធិ កម្មទិបាកនា អាពា
ធិ ឆីតំ ខណ្ឌំ ជិបេន្ទា បិបាសា ខន្ទនា បក្សាវេទិកា តិច្ឆិ តិច្ឆិ កាបេ អាទីនវានុបត្ថិ ទិហរិកិ រមបំ វុច្ឆតា
នន្ទ អាទីនវិសញ្ញា កតមា ធានន្ទ បហានសញ្ញា កិច្ច ខប្បន្នំ កាបេទិកកំ នាធិវាសេតិ បដិហាតិ ទិសា
ទេតិ ព្យន្តិករោតិ អនភារំ គាបេតិ ខប្បន្នំ ព្យាបាទិកកំ នាធិវាសេតិ បដិហាតិ ទិសាទេតិ ព្យន្តិករោតិ អនភារំ គា
បេតិ ខប្បន្នំ ទិហរិកិកកំ នាធិវាសេតិ បដិហាតិ ទិសាទេតិ ព្យន្តិករោតិ អនភារំ គាបេតិ ខប្បន្នំ បាបកេ ៖

31

អកុសលេ ធម្មេ នាធិវាសេតិ បដិហាតិ ទិសាទេតិ ព្យន្តិករោតិ អនភារំ គាបេតិ រមបំ វុច្ឆតានន្ទ បហានសញ្ញា កត
មា ធានន្ទ ទិវាគសញ្ញា កិច្ច អញ្ញាគតោ រុក្ខបុលគតោ សុញ្ញាគាគតោ តិច្ឆិ បដិសញ្ញាតិ ឯតំ សន្នំ ឯ
តំ បណីតំ បរិទំ សព្វសង្ខារសមថោ សព្វបដិប្បនិស្សរតោ តណ្ហាភូមេវា និវាសោ និព្វានន្តិ រមបំ វុច្ឆតានន្ទ ទិវាគសញ្ញា
កតមា ធានន្ទ និវាគសញ្ញា កិច្ច អញ្ញាគតោ រុក្ខបុលគតោ សុញ្ញាគាគតោ តិច្ឆិ បដិសញ្ញាតិ ឯតំ សន្នំ ឯតំ បណីតំ បរិទំ សព្វសង្ខារសមថោ សព្វបដិប្បនិស្សរតោ តណ្ហាភូមេវា និវាសោ និព្វានន្តិ រមបំ វុច្ឆ
តានន្ទ និវាគសញ្ញា កតមា ធានន្ទ សព្វលោកេ អនភារិកសញ្ញា កិច្ច យេ លោកេ ខុបាបុបាទានា ធម្មតោ

32

អធិដ្ឋានភិក្ខុវេទនាសម្មា គេបដិហាន្តា វិរមតិ នឧបាទិហាន្តា វិរមបំ វុច្ចការន្ទ សព្វលោកេ អនេភិរតសញ្ញា កតមា
 ធានន្ទ សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា ភិក្ខុធានន្ទ ភិក្ខុ សព្វសង្ខារេវមា អន្តិបរតិ ហោហរតិ ជិត្តច្ឆតិ វិរមបំ វុច្ចការន្ទៈ
 សព្វសង្ខារេសុ អនិច្ចសញ្ញា កតមា ធានន្ទ អាតាបាសស្សតិ ភិក្ខុធានន្ទ ភិក្ខុ អញ្ញាគតោវា រុក្ខមុលគតោវា សុញ្ញាគា-
 គតោវា នីសីនតិ បល្លង្គ អាភុដ្ឋិតា ខន្តំ កាយំ បណិធាបរ បរិមុខំ សតិ ខុបដ្ឋបេត្វា វិសោសកោវ អស្សសតិ សតោ បស្ស-
 សតិ ទីបរំវា អស្សសត្តោ ទីបរំ អស្សសិស្សាមីតិ បដានាតិ ទីបរំវា បស្សសត្តោ ទីបរំ បស្សសិស្សាមីតិ បដានាតិ រស្សំ វា
 អស្សសត្តោ រស្សំ អស្សសិស្សាមីតិ បដានាតិ រស្សំវា បស្សសត្តោ រស្សំ បស្សសិស្សាមីតិ បដានាតិ វិស្សកាយស្សតិ វិរមបំ

កើតឡើង
 អាកាមច្ច័យ

សព្វកាយបដិសំវេទី	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ	បស្សប្តបំកាយសង្ខារំ	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ
ជីតិ បដិសំវេទី	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ	សុខ បដិសំវេទី	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ
ចិត្តសង្ខារបដិសំវេទី	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ	បស្សប្តបំចិត្តសង្ខារំ	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ
ចិត្ត បដិសំវេទី	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ	អភិប្បមោទបំ ចិត្តំ	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ
សមាទហំ ចិត្ត	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ	វិមោធបំ ចិត្តំ	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ
អនិច្ច នុបស្សី	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ	វិរាគា នុបស្សី	អស្ស បស្ស	សិស្សាមីតិ	សិក្ខតិ វិ

និរោធិ នុបស្សី ^{អស្ស} _{បស្ស} សិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ។ បនិស្សន្ទានុបស្សី ^{អស្ស} _{បស្ស} សិស្សាមីតិ សិក្ខតិ ។
 អយំ វុច្ចានន្ទ អាតានន្ទស្សីសិស្សោ វាសន្ទ គីរីមាសន្ទស្ស ភិក្ខុនោ ខុបស្សន្ទិស្វា គិមាសន្ទស្ស ភាសេប្បាសិ ។ ចានំ ខោ
 បនេតំ វិជ្ជតិយំ គីរីមាសន្ទស្ស ភិក្ខុនោ គិមាសន្ទស្ស សុត្វាសោ អាពាធិ ចានំសោ បនិស្សន្ទប្បាសិ ។ អថេខា អាបស្សា អា
 នន្ទ ភគវតា សន្តិកេ គិមាសន្ទស្ស ខុត្តហោត្វា បេនាបស្សា គីរីមាសន្ទ តេនុបស្សន្ទិស្វា ខុបស្សន្ទិស្វា អាបស្សតោ គីរីមាសន្ទ
 ស្ស គិមាសន្ទស្ស អាសិ ។ អថេខា អាបស្សតោ គីរីមាសន្ទស្ស គិមាសន្ទស្ស សុត្វាសោ អាពាធិ ចានំសោ បនិស្សន្ទិស្វា
 វិជ្ជហិ ចាបស្សា គីរីមាសន្ទ តម្ភា អាពាធិ តថាបហិសោច បនាបស្សតោ គីរីមាសន្ទស្ស តោ អាពាធិ អហោសិ ។ ចបកីរីមាសន្ទ ។

35

គីរីមាសន្ទប្បាសិ អាសន្ទ អនុនិគន្ធិកំភ្នំប្រិចប្រិប បានស្តាប់ព្រះនិស្សិត តំសេចក្តីមកពណ៌នា ។ ថាមានកាលម្ខាង ព្រះ
 ចម្រើនភក្ត្រភក្តិ ព្រះអង្គគង់នៅនា ក្រុងភាសាវិគី ក្នុងវិគ្គនេតាន ដែលមហានិសន្ទាមិច្ឆេតិ ល្អាស់ថាវិគ្គនេតិ ឈ្មោះ
 អនាថិបិណ្ឌិក ។ កាលនោះព្រះមុនី មានវិជ្ជាចម្រើន ប្រភេទនានាបរិវេណ ថ្ងៃបរិវេណមិនដែលបង្ហាត់ ។ ព្រោះនោះថ្ងៃតាបស្ស
 គីរីមាសន្ទមានអាពាធ អាសន្ទចូលរកវិទា បង្គំបាទព្រះមានជោគ ។ ក្រាបទូលព្រះភក្តិ ថាគីរីមាសន្ទមានភោគ អាពាធក្នុងខ្លួន
 លោក មានចូនចូនណាស់ហើយ ។ ហេតុនេះសូមព្រះអង្គ ជួយស្រោចស្រង់ឱ្យស្រស់ មានតែព្រះអង្គហើយ ជួយសង្គ្រោះ
 ឱ្យមានជីវិត ។ សម្តេចព្រះភក្តិវន្ត ប្រោសអាសន្ទមិនឱ្យប្រាស ទ្រង់ស្រែបតបរិញ្ញាស្និម ដូចបំណងមិនបរាជ័យ ។ ថាស្រាបសូមព្រះអា-

36

នន្ទ អនុជិតន់ទៅបានហើយ ជម្ងឺនឹងសះស្បើយ ដោយសារសុត្រសញ្ញា១០៧ គឺមានន្ទនោះ លុះបានស្តាប់សញ្ញាចប់ អាពាសៈ
រោគនឹងស្លាប់ បានម្ខាងម្ខាងនោះហោរា៧៧ សញ្ញាទី១៦ ភិក្ខុណារក្សកប្បន្តប៉ង ប្រាជ្ញានឹងបំណង ក្នុងសាសនាធាតុ៧
ហើយចូលទៅកាន់ព្រៃ នៅអាស្រមប្រើដារត្ត ដោយប្លង់លើបព័ត ឬសំចកក្នុងផ្ទះស្ងាត់៧ ហើយតាំងលើក១៨៥ សះ
ញាចាំគ្មានវិបត្តិ ដើម្បីនឹងកំចាត់ ក្នុងវិស្វធានុច្ឆ្នៈ៧ បទពាក្យ៧៧ ឱរសរូបសត្វទាំងឡាយរើបរ ដែលកើតមកហើយមិន
ឡើងទាត់ រាល់រូបរាងកាយគ្មានកំណត់ តាមដោយសន្មតសង្ខារ៧ ទោះទាំងនេះនាក់មិនឡើង នឹងរើតែងល្បឿនរាល់រិះ
លា តាមដោយអារម្មណ៍មកប៉ះពាល់ សុខវិបស្សនាបដិវត្តន៍ព្យាបាទ៧ រីឯសញ្ញាការចំណាំ សំគាល់មិនចាំបាច់និរន្តរៈ

37

តែងល្បឿនមិនឆ្លុះក្នុងសន្តាន ដួសកាលក៏ស្មានថាទៅខ្លះ៧ ទោះបីសង្ខារការតាក់តែង ក៏បើប្រសិនក៏ស្តាប់ទាំងស្រុង ដួស
កាលតាក់តែងក្នុងផ្ទះ ដោយហេតុឱ្យមនុស្សក្លាយជាសត្វ៧ សុម្បតិញ្ញាណសេចក្តីនឹង មិនដែលនៅនឹងតែងវិបត្តិ វិនាស
ទៅតាមធម្មតាចាត់ ចុះប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងសង្ខារ៧ ឱក្ខន្ធនឹងរូបនៃគេយ្យ ដែលបានកើតឡើងទាំងស្រុង មិនមានខ្លួនសារ
សុទ្ធទាំងអស់ មិនដាច់បស់នៃខ្លួនឡើយ៧ រីឯភ្នែកនឹងសំឡេង ឆ្លើយចាស់ក្នុងប្រាប់ឱ្យហើយ មិនមែនខ្លួនទេណារក្ស
រើបរ ចុះនឹងឱ្យហើយកុំកើតទុក្ខ៧ ចុះនឹងក្តីសង្ឃឹម អារម្មណ៍ប៉ះពាល់កើតវិបត្តិ មិនមែនខ្លួនឡើយមិនមានសុខ បើគិត
ទៅមុខទុក្ខគ្មានឡើយ៧ រីឯអណ្តាតក្នុងនឹងសេ មិនមែនរបស់ខ្លួនសោះឡើយ ចុះគិតសកម្មភាពឱ្យហើយ កុំធ្វើការតើបរ ៖

38

39

ត្រូវតែខំដឹងកាយសក្កន៍នៃសង្គម លោកអ្នកសប្បុរសកុំប្រឡំ ជាកាយនៃខ្លួនបើបររកិរឱ្យ កាយនេះប្រជុំទុក្ខពិតឡើយ។
 សុម្បីតែចិត្តនៃចេតនិក ចោះកំរុំនៃកថាខ្លួនឡើយ មិនមែនខ្លួនទេណាអ្នករើប ចុបដំបូងបើបរក្នុងសង្គមនេះរស់រូបកាយ
 សត្វក្នុងលោក សុទ្ធតែបំប្លែងស្រោកពោកហួសខ្នាត ផ្ទុកពេញទៅដោយឡើងមិនស្អាត មិនគួរឲ្យរាតន៍នៃរូបកាយ ៗ ៖
 បើតែបើព្យាបោសគួរឲ្យស្អប់ គួរតែត្រឡប់ជាដើមណាមួយ គួរកុំប្រឡាក់ប្រឡាញ់បរវាងឡើយ ព្រោះកាយនេះដូចអង្កត់ខ្វែង ៗ +
 គួរផ្អែផ្អាកពេញដោយលាមក មិនគួរដកលាក់ក្នុងការខ្វះ បើចិត្តមន្ទិលគួរខំដុត ខំខាតឱ្យរស់រវើក ៗ រូបនេះមានស្លែកស្រោ-
 បពីលើកាំ ដាច់លំនៅរោគនានា សក់រោមក្រចកឆ្កែព្យាឆ្កា បំបំបែកស្រែងនៃខ្លួន ៗ ទាបចុះដំបូងដើមរាងកាយ ស្អាតពោះរឿន

40

ខ្លួនចង់ឲ្យ ពោះរឿនក្នុងចង្វាយសុចរិត ពោសពេញពោះគួរឱ្យនឹកឡើង ៗ រាងកាយដ៏ចាស់ប្រមាត់ស្លេង ៗ នៃខ្លះលាបច្រើនចេ-
 ញាតិមួយ ខ្លាញ់ខាងទឹកភ្នែកចេញគួរឡើង ខ្លាញ់រាងកាយដើមតាមសន្លាក់ ៗ មានទាំងទឹកចាត់ទឹកសំបោរ ទឹករំរើលហូរហៀរ-
 ប្រឡាក់ ទឹកធុរតែងមិនមានក្រពះណា ទាំងអស់នេះអ្នកចម្រើនដឹង ៗ មិនស្អាតបរវាងនេះស្រងូតរូបកាយ គួរកើតឡើងណាមួយ ៖
 បើបរខំប្រឹង ខំប្រឹងខំប្រឹងនឹកនិព្វិន រំពឹងរកផ្លូវទៅនិព្វាន ៗ ខ្ញុំកាយនេះបើបរមានទុក្ខច្រើន មានទោសចម្រើនពុំបានសុខ
 រូបកាយចាស់ក្លែងជាតំបក សុប្បុរសដោយទុក្ខទោសរោគ ៗ រោគកើតក្នុងភ្នែកក្នុងត្រចៀក ចេញខ្ទុះក្បាលក្បាលក្បាល ណា
 ណា កើតក្នុងប្រដុះក្នុងដង្ហើម កើតក្នុងកាយរាងពេញខ្លួន ៗ រោគកើតក្នុងកាយរាងពេញខ្លួន ៗ ត្រចៀកនៃមុខគួរផែ-

43 ដែលដើរដោយផ្លូវចក្រចៀន កើតពីព្យាបាមខ័ណ្ឌចៀន ដែលខ្លួនខ្លាចរឿនក្តីល្ងង់ខ្លាចរឿនកើតពីសិលាអកុសល ដែល
ខ្លួនមិនស្គាល់ការខុស្រូវ ចេះតែធ្វើបាបបំពានទៅ កម្មនោះស្ថិតនៅមានក្នុងអោកស្រឡើងត្រជាក់រំលោភ ឬនាសន្តរក
ក៏ហៅថាភិក្ខុភោគ ទោះយើងដុះនាមការស្មោកស្មោក ក៏ហៅថាភោគទាំងអស់ហើយ ឯហេតុនេះរូបកាយយើងក៏
ក្តី គ្រប់រូបប្រុសស្រីកុំកន្តើយ ខំគិតរកផ្លូវឆ្លងឱ្យហើយ ចុះកុំព្រឺយើងក្នុងសង្ខារឯងឬឬទេ ឯហេតុអ្នកទាំងឡាយ ៖
ត្រូវលះបង់ នូវធម៌សារវន្តទោសពាមរ៉ាង ដែលធ្វើចិត្តសត្វគ្រប់រូបរ៉ាង តែឯឱ្យអ្នកនាំភិក្ខុក្លា ឬពោះធម៌សារវន្ត ៖
មន្ទិលចិត្ត ធ្វើឱ្យវិបតិខុះធម្មតា តែឯមានក្តីស្មោកសោយតណ្ហា ឱ្យកើតប្រាជ្ញាការផ្សំឯង ឬទីតាំងភិក្ខុ ធ្វើចិត្ត ៖

44 ហេតុអ្នកទាំងឡាយចាស់ក្មេង ត្រិះរិះរកកាមដើម្បីចេះ ត្រិះរិះរកកាមស្វែងរកហើយ ឬទីតាំងភិក្ខុ ធ្វើចិត្តនាំអ្នកឱ្យក្តៅ
ស្លា ដើម្បីកើតឡើងវិលវាណា ជំងឺឯទុកថាមិនដឹង ឬទីតាំងភិក្ខុ ត្រិះរិះរកច្នាក់ចៀនចៀនគេ ឱ្យបានទុក្ខទោស
គ្មានទុំនរ យប់ថ្ងៃគិតរកតែរឿង ឬទីតាំងភិក្ខុ ធម៌បីខ្យល់ម៉ាស្តចាត់រឿង លាយក្នុងទឹកច្រើនគង់ត្រឡប់
ព្រោះសាតិផ្ទុំល្បើងលាយក្នុងទឹក ឬទីតាំងភិក្ខុ ដែលកើតអកុសល ធ្វើបាបមិនស្គាល់ថ្លៃប្រាក់ ព្រោះទោសទាំងនោះធំ
ពន្លឹក ចូលមកឱ្យនឹកខាងអកុសល ឯហេតុនេះហេតុអ្នកត្រូវបង្ខំ លះចិត្តដែលនាំឱ្យក្លៀស ឱ្យអស់គ្រប់បរិយាកាស
កុំមានក្នុងក្នុងសង្ខារឯងឬទេ ឬទីតាំងភិក្ខុ វាធម៌ប្រណិព្វានជាធម៌ស្អាត វាធម៌ប្រណិព្វានជាធម៌ស្អាត វាធម៌ប្រណិព្វានជាធម៌ស្អាត វាធម៌ប្រណិព្វានជាធម៌ស្អាត

ដោយតណ្ហា ៧ ដំនើរឆ្ងល់នូវកំណើត ដែលកើតជាសត្វសង្ខារា ដាច់ស្រយាដាច់បដិសារណា ឱ្យត្រូវតែរក្សាស្ថានសង្ខារឡើយ ៧
លះខ្វះចិត្តវាចនា តណ្ហាប៉ុន្មានក៏ស្មុគស្មាញ រំលងរំលងទុក្ខឧត្តរឡើយ ឆបដិសារនេះហើយហៅនិព្វាន ៧ ឆបដិសារ
ខ្វះធានាមានតណ្ហា នឹងមិនដឹងបដិសារកើត ឱ្យសត្វប្រាជ្ញយកកំណើត វិលស្លាប់វិលកើតក្នុងត្រៃភព ៧ ដោយហេតុពួកៗ
សត្វភាន់គុំនឹក មិនបាននិគ្រោះឱ្យឃើញគ្រប់ មិនឃើញសត្វកើតស្លាប់គ្មានឈប់ រមែងមានខ្វះបញ្ញាព្យាណ ៧ មិនឱ្យចិត្ត
សត្វយល់ឃើញគ្រប់ យល់ត្រង់តាមផ្លូវនិព្វាន ត្រឡប់កើតការធម្មាន ហោះហានមិនដឹងប្រការ ៧ ខ្វះប្រកាន់ថាគាត់ឡើយ
សត្វលោកមិនឆ្លៀតក្នុងសង្ខារ ទីពឹងឃើញថាសុន្យសង្ខារ បុណ្យបាបសាការតិកររំពើ ៧ ទីពឹងនេះសុទ្ធជាសីលា ទាំងគុណបាប

45

ញឹកញាប់តាមផ្លូវ នៅក្នុងគុហារាត្រីយថ្ងៃ ឱ្យសត្វលាភរំពើយកក្កដា ៧ វិការភាគានុស្ស័យ ទីដ្ឋិអាស្រ័យឱ្យនូវ ត្រូវមានចិត្ត
ខ្លាចហើយខំរក តែចង់ឱ្យសុគតត្រៃភព ៧ ទុក្ខក៏យកមកស្រវឹងដោយតណ្ហា ឱ្យសត្វនានាបានខ្វះខាត កើតជាសង្ខារឡើយ
គ្មានពេលឈប់ សត្វក្នុងត្រៃភពត្រូវរលះចង្រៃ ៧ លះបាបដោយការងារនឹងវាចា ចិត្តឡើងសោតណាឱ្យឡើងគ្រប់ កុំកាន់
យកឆបដិសារសង្ខារ ខុធានាចង់ចង់ចិត្តឡើយ ៧ ឆបដិសារ ៧ ត្រាហ្មឺនបង្វិលនិគ្រោះនិយមណាប ខ្មាសខ្ពើមចំហាបសង្ខារ
ដែលតាក់តែងសត្វក្នុងសង្ខារា សុទ្ធតែរនិព្វានមិនឡើយទាត់ ៧ លុះកើតឡើងហើយឱ្យឈឺចាប់ ឱ្យចាស់ឱ្យស្លាប់គ្មានកំណត់
កំណើតធម្មានុស្ស័យមិនប្រាកដ តាមដោយសន្មតសង្ខារា ៧ បើឃើញយវាមនេះគួរខ្មាស់ទុក្ខ ខ្មាសរោគទៅចុះកុំឆ្កោម

46

47

គួរខ្ចីចក្ករលើបពោកណាស់ណា ក្នុងសង្ឃាតនាដ៏រំលោភបំពាន ហេតុនេះលោកអ្នកទាំងអស់គ្នា គួរប្រឹងភាវនាទៅរកបុគ្គល
គួរលះបោលខ្លួនកុំឆោកឆោយ កុំចង់សម្លាប់បាត់ខ្លួនពោកៗចង់ទីៗសព្វាទី១០កិច្ចណា បុគ្គលសាសនាព្រះនិមិត្ត
បុគ្គលហើយបានចូលទៅកាន់រំលោភ ឬកាន់អាស្រ័យសាមគ្គីយ៍ឬនៅក្នុងក្រុមផ្ទះស្នាក់ អង្គប្រតិបត្តិសាមគ្គីយ៍ ៖
តាំងពែនដឹងតាំងដាក់ខាងលើ កាបរឡើងក៏ដើម្បីឱ្យគ្រប់ខ្លួនហើយតាំងដាក់នូវស្នាមគ្គី បិទទ្វារដំបូងឱ្យស្ងប់ស្ងួន ឱ្យមាន
សំភារៈដ៏រំលោភ តាំងរាប់ចំនួនខ្យល់ចេញចូល ខ្យល់ដកសង្កើចចេញចូលរំលោភ ដឹងក្នុងខ្លួនដឹងសព្វទាំងមូល បើដកសង្កើច
ខ្លីចេញចូល ក៏ដឹងត្រកូលខ្យល់ទាំងអស់ កិច្ចសិក្សាដឹងពួកខ្យល់ ចេញចូលគិតសង់សាបរច្យាសាសនា រម្ងាប់នូវខ្យល់៖

48

^{ស្ថាពរ} ឬតាមរយៈ ដែលដំបូងសង្ឃាតនា កិច្ចសិក្សាដើម្បីសាបរ ដំបូងសាបរចិត្តស្រឡា ប្រាថ្នាដំបូងសុខកាយស្រួលចិត្ត ដែល
បានកើតពីការរំលោភ កិច្ចសិក្សាដើម្បីដឹង ចិត្តសង្ឃារប្រើប្រាស់តំរក រម្ងាប់នាមកាយស្រោតស្រោតពោក ដែលចិត្ត
រកក្នុងសង្ឃារ ព្យាបាលចិត្តស្រោតស្រោតរកក្នុងសង្ឃារ ដែលខ្លួនសង្ឃឹមនិរាស ក្នុងសង្ឃារដើម្បីសាបរសង្ឃារ ដំបូងក្នុងការមិន
ប្រមាទ ប្រាថ្នាចិត្តចេញចាកនិរន្តរៈ មានកម្មធន្ទៈដំបូងមាតិកា ប្រាជ្ញាព្យាបាលខ្ញុំសង្ឃារ លះបង់ប្រមាទក្នុងសង្ឃារ
នឹកដល់អស់ខ្លួនទាំងមូល ដែលខ្លួនតែងបានក្នុងសង្ឃារ ឱ្យកើតស្រោតស្រោតព្យាបាល មានការមិនឡើងជាប្រធាន កកើត៖
វិវាតលះកិលេស វិវេកវិសេសក្នុងនិព្វាន រំលត់កិលេសធាតុសន្តាន ធាតុទុក្ខទោសបានដល់និរោធិ៍ ក៏ដឹងដឹងសព្វអរិយបដ្ឋ

បញ្ញាបើឲ្យដាក់លះលែងទោត ធំណែកខាងចិត្តលោកនោះទោត ក៏បាននិរោធរំលត់ហើយឡើងហេតុអានន្ទដាច់ដើម្បី
 ទៅដល់សំណាក់គឺវិមានន្ទ ធុរការនៃបេត្តាចិត្តឱ្យទន់ ហើយតាំងស្រួចចន្ទគឺសញ្ញាឡើង តាំងពីទី១ដល់ទី១០ ដរាបដល់ចប់
 ទៅកាលណា គឺវិមានន្ទស្តាប់សញ្ញា លុះចប់ក៏ស្វាស្ត្រានោះឈឺឡើង លំដាប់នោះក៏ព្រះអានន្ទ នាំសញ្ញាចន្ទទៅសំដែង
 ដ៏នូវគ្រូព្រះអង្គដោយខ្លួនឈឺ ដល់ហើយក៏ផ្ទៀងសញ្ញា១០ឡើងស្រាវនោះភិក្ខុគឺវិមានន្ទ កំពុងលើស្ទឹងភ្នំរលេច កាលៈ
 បើបានស្តាប់សញ្ញាចប់ រោគក៏រម្ងាប់ដាច់ទៅហើយឡើងចប់សញ្ញា១០ឡើងខ្ញុំឆាប់ធ្វើនឹងធម្មតា លោកតាអាចារ្យប៉ុន្តែស្រាប់ដោយឡើងវិញ
 សិក្ខាបដិវេទន៍សិក្ខាបទ នេះកំណត់មានដាក់ស្តែង ព្រះពុទ្ធច្បងលំដាប់ ដូចខ្ញុំផ្ទៀងតទៅនេះឡើងសិលបុណ្យ លោករាល់គ្នាស្រុកចំនុះ

ស្មាត់ ឡើងចាកសម្លាប់សត្វ ដោយខ្លួនឈឺឬលើកឡើងវិញនិរន្ត ទ្រង់ហាមថា កុំឯករេ រំពៃល្អច្រព្យកែ ដោយនូវកាយឬរាងឡើងទី៣
 សិលកាមេ អត់លើសគេរាល់កាយ កុំស្រេកទៅប្រាថ្នា ស្លូតក្នុងប្លែកនូវឡើងសិលបុណ្យ ទ្រង់ហាមថា កុំឡើងវិញ កុហកបញ្ចេញ
 គេ ឱ្យខូចខាតច្រព្យលម្អិតឡើងសិលបុណ្យ ទ្រង់ទេសនាហាមបញ្ញត្តិ មិនឱ្យពុទ្ធបរិស័ទ្ធ ដឹកមេរំលឹកនៃឡើងសិលវិការ ហាម
 កុំអាណបរិភោគ ក្នុងពេលល្ងើចរិបរា រហូតដល់អណ្តូងឡើងសិលបុណ្យ ព្រះមុន្នីទ្រង់ឱ្យលះ ឱ្យឡើងចាកស្រឡះ ចេញពីគ្រឿងដែល
 ដាច់ឡើងឡើងសិលបុណ្យ ព្រះសាស្ត្រាទ្រង់លំដាប់ ហាមស្រវឹងកន្លែង ដេកអង្គុយហួសប្រមាណ គឺពុកទ្រនាប់នោះ ច្រាច់ចុះស្រាប់ប្រាណ
 ប្រែខ្លួនហួសប្រមាណ ជំនាបព្រះគុត្តឡើងហាមមិនឱ្យរាស្រ្តបែរ អត់បររបំផ្លែប្រាកដ ឱ្យខំតាមនាបទ កម្មដ្ឋាននិបកម្មនាឡើង

51

ហេតុនេះលោកទាំងឡាយ គ្នាបំបិបរ៉ាបប្រះសាសនា នេះហើយប្រះសាសនា ទ្រង់ត្រាស់ថាដើមកុល ឬប្រសិនបើលោកណា
បានក្បានដំបានផល ឬប្រសើរតិចដ្ឋីមនល់ រួចចាកទុក្ខនិងទាំងឡាយទៅ ហើយនឹងបានផលគ្មាន ប្រះនិព្វានប្រសើរណាស់ ដាទី
សុខសប្បាយ ពិតមានទុក្ខនិងសល់ឡើយទ្រង់សិក្សាបង្រៀនដល់មនុស្សនិងពួកសត្វលោកតាមព្រះគម្ពីរ ឬក៏តាមការស្រាវជ្រាវ
អង្វរស្រែប្រកួត មានធាតុអាប៊ុយ តេឡូប៊ី ដីភ្នំចក្ខុន ឆោត្តិនកាបេ ទាល់រូបចិត្តនៃប្រះស្រីទាំងឡាយ គួរតែអនិច្ច រួចហើយ
មរណា ពិបាកក្នុងកាយ បំរើប្រះបរម គេសំគេវាប គេចរុបកាយ គ្រប់ដំណើរការទាំងឡាយ ខ្វល់ចក់ដបរឡើយ ចំបង់បានដឹង ចំបង់តា-
បាត្វា ហាត់ហាក់សន្លប់ ខំទុបហើយថា លោកអើយចេត្តា រំលឹកក្នុងខ្ញុំ រំលឹកច្បាស់ ក្រែងក្រោយហើយថា អើយគ្នាបើដឹង ៖

52

ចេចោរកំណាច អាចលាប្រះបរម ថាដឹងនេះខំ រកស្ទឹងកែវណាទ្រង់បើសល់កំណត់ មិនដឹងសន្តត់ នឹងរកឃើញ ពិឡារប្រកែក
អស់ឯកវិភា មិនដឹងណា បើដឹងនឹងប្រាសដឹង រំលឹកច្បាស់ ចុះស្ទុះបញ្ចាប គ្រប់ឡានរស់ហើយ អាណិតរូបពេក ម្រេច
បរិច្ច័យ ម៉ែឱ្យខំអើយ អាណិតស្អប់ក្នុង របស់កាបេ ទុរនិច្ច ចោលរូបគោរពសុខ ធាតុភ្លើងក្តៅសល់ ធាតុខ្យល់ក្នុងខ្លួន ៖
និម្មិតដូន ចេញច្រើនច្រើនដឹង ហាត់ហើយហាត់ណាស់ ខំប្រែប្រួល ក្តីព្រិតចង ហោបង្គំហោបង្គំ ខ្លួនដឹងតិចតួច ៖
បានច្រើន ឆ្លាក់ក្នុងប្រាសាទ រំលឹកច្បាស់ សង្កត់យោងខ្យល់ ទុរនិច្ច ទុរនិច្ចក្នុងខ្លួន ម៉ែច្រើនពេកពាន់ គេអាណិតលន់ ស្អប់
ហាត់ពុំបាន រកស្ទឹងក្តីចង្អុល ឡាយប្រាសក្នុង បន់បន់ល្បីល្បាញ បន់បន់ល្បីល្បាញ ពិតហាត់ពុំបាន ក្នុងគ្រប់

ប្រាណ វាល់រូបប្រះស្រី វិនិសាសវាត វាសាសបរាត បរាសក្ខីណី ខ្យល់ចេញមិនធុរ រម្មលករតែ ៥៤នៃ ដង្ហើមបរណា
 វិប្បរត្តណា ឯករវាណាថោ គិតគេសាញ ប្រលីដក្នុងខ្លួន គិតសុន្យដ្ឋា ធុតុក្កតា លាមកទៅហើយ រក្សត៤នេះណា
 មិនដឹងរាត្នា តើចលើប្រលីយ តើស្រែងរូបទៅ ដល់ស្រែងស្រោចហើយ កប់ស្រែងដើរទៅ គុះដីដើមក្អែក រក្សតទាំង៤ លើ
 បុរស្មេចខ្លួន វាល់បំបង្ខំពាក ដើរចេញពីស្រោច បើស្រោចដើមក្អែក ដល់ដួងបំបែក គេស្រះបន្លា លើរលើបរិវា វិចីតត្នា
 នេះហើយនណា ថាប្រលីស្លាប់ គេកាប់បន្លា គេគុះដីវា មិនខ្វះទៅឡើយ បែរកាប់ម្រាច់ដៃ បើស្រោច៤នៃ បាត់១
 ទៅហើយ ប្រស្នាបមែនពិត កាំដីគិតស្រែងចរិយ ឱម្លោះក្រន្តិយ ចោលម្តាយរាគារ ក្នុងបុរស្មេចណាស់ មិនទុក្ខនិក្ខុះ

កប់ចៀកទៅវា នៅក្នុងរូបដ ដិតដងមិនថា ច្រើនចោលរាគារ ក្នុងស្រែងស្រោច ក្រន្តិយម្តាយខ្លាច សព្វដងដឹងកាច ៖
 សាហារដុំខ្លួន ទីបុរស្មេចស្រាក ដ្ឋាបារស្រែងកន្លែង វាសុរុបខ្លួន គិតគេសាញ រក្សត៤នេះណា ខ្លាចខ្លាច ខ្លាចដង
 ណា ចចកដី ក្នុងស្រែងស្រាក ឱបុរស្មេចមហា កុំស្រោចម្នាក់ដង បរហើយរំលែង លើដីដងខ្លាច ទុក្ខបរក្សដង
 ពីស្រែងស្រាក ដិតស្រែងស្រាក ទុក្ខបុរស្មេចមហា គេបរាសរាគារ រក្សត៤នេះណា ប្រលីមាត់រាគារ រក្សត៤នេះណា ឱ
 ប្រលីមាត់រាគារ សម្លេងរាគារ ករលស្រែង ភ្នែកស្រែងស្រាក ដើមស្រែងស្រាក ទាំងរាគារទាំង លាមកបារស
 រាគារ គេប្រាស ពាសខ្លួនប្រាស បារស្រែងស្រាក ដាច់ដងស្រែង ស្រែងស្រាក ហើយដងស្រែង គង់រៀនស្រែង រលូបរលា រលាតាដ

អនុគ្គហក្ខនៈស្រួចប្រែ ។ នរោ តប្បវិនៃអស់ភិក្ខុបញ្ញត្តិ ធុរ្យប្រជុំស្រីប្រាស
 ប្រាស ចាំត្បាបព្រះធម៌រតនា គតិន័យទេសនាពីរូបកាយ ។ មើលប្រាសភិក្ខុវិញ្ញាណ
 ប្រាសចង់អ្នកនាំឡាយ មិនមែនជាខ្លួនសាសនា គួរឱ្យនឿយណាស់ពេក ។
 ណាស់ណា ។ ប្រសិនបើរូបសាសនា ។ ប្រសិនបើខ្លួនសាសនា ។ ប្រសិនបើក្បួន
 អាត្មា ដើរតាមក្បួននៃ ។ ទៀតបើរូបសាសនា ពិតសាសនាមិនចេះប្រែ
 មនុស្សឯងទេព្វារាជប្រែ ឱ្យប្រាកដចិត្តដែលខ្លួនបដិសេធរូបកាយរតនា

បរិវារនេះ កុំទៅដូច្នេះខុះបំណង សុបបុរសនៅល្អស្រស់បំព្រង បានធុនសាងដំនំរាបទៅ ប៉ុន្តែរូបកាយដាច់និក្ខ តាមផ្លូវបរ-
មត្ថស្ម័គ្រាលង្វើ រូបនេះគឺជាទីលំនៅ នៃរោគអាស្រ័យច្រើនប្រការ ដោយរូបនេះរំលំច្រើនឡើងទាត់ បែរភ្លាត់ទៅដាច់និក្ខ
ដូច្នេះបានដាច់រូបជា តែម្សិលមិញខ្លះស្លាប់អាពាហ៍ ដើម្បីដំកាត់គ្រប់បែបបទ សន្មតភ្លាត់ធ្លាក់បាក់រាត របស់ចង
បានទៅជាប្លាត អាពាហ៍មានច្រើនពិភពលោក រីឯវេទនាជាធាតុទុក្ខ ឆោបយំរំគ្រប់បុព្វបដិសដា មិនមែនខ្លួនបុណ្យ
សត្វសង្ខារ ឬជាអត្តានោះក៏ទេ បើវេទនាជាខ្លួនបុណ្យ យើងអាចបរាត់បានមិនបែរេ មិនមានដើម្បីឈឺព្រួយទេ ទោះរូបយើង
គេស្អប់ស្អែក ១ទៀតប្រសិនបើវេទនា ពិតជាអត្តាមិនចម្រើន មនុស្សសត្វទេព្វារាជបរិវារ ឱបកាមចិត្តវិលខ្លួនបែប ៗ៖

ជារទេនាទៅបរាវរនេះ កុំទៅដូច្នេះខ្មះបំណង សូមឱ្យរទេនាបានឆាប់រលំ បានសុខសាន់ដ៏រាបរាទៅ ប៉ុន្តែរទេនាជារអន្ត តាមផ្លូវ
 បរមគ្គដ៏ស្រាលស្រើក រទេនាគឺជាទីលំនៅ នៃគ្រឿងអាស្រូវច្រើនប្រការ ដោយសាររទេនាមិនឡើងទាត់ បែរភ្លាត់ទៅជាររះ
 នត្តា ដូច្នេះបានជារាល់រុក្ខា តែងរលំខ្លោចផ្សារដោយអាពាធា ដូច្នេះកាត់គ្រប់បែបបទ សន្តត់ភ្លាត់ធ្លាក់បាក់រាត រាបប្រណី
 ចង់បានទៅជាបាត អាពាធមានច្រើនចំរើនទុក្ខ រីឯសញ្ញាភាគណា ដូនភ្លាត់ដូនចង់មិនគ្រប់មុខ សញ្ញានេះដឹងក៏ដឹងទុក្ខ ៥
 ដឹងរាបនុកមិនអស់ដែរ ទៀតប្រសិនបើសញ្ញា ពិតជារត្នាមិនចេះបែប មនុស្សឆ្ងល់ទេព្វារាចបម្លែង ឱ្យបែរតាមចិត្តដែល
 ខ្លួនបំរើ ថាសូមសញ្ញាទៅបរាវរនេះ កុំឱ្យដូច្នេះខ្មះបំណង សូមឱ្យសញ្ញាបានឆាប់រលំ បានសុខសាន់ដ៏រាបរាទៅ ប៉ុន្តែសញ្ញា

ជារអន្ត តាមផ្លូវបរមគ្គដ៏ស្រាលស្រើក សញ្ញាគឺជាទីលំនៅ នៃគ្រឿងអាស្រូវច្រើនប្រការ ដោយសារសញ្ញាមិនឡើងទាត់
 បែរភ្លាត់ទៅជារអន្តត្តា ដូច្នេះបានជារាល់រុក្ខា តែងរលំខ្លោចផ្សារដោយអាពាធា ដូច្នេះកាត់គ្រប់បែបបទ សន្តត់ភ្លាត់ធ្លាក់
 បាក់រាត រូបដែលចង់បានទៅជាបាត អាពាធមានច្រើនមិនអាចបាត់ ចំណែកសង្ខារការតាក់តែង រូបគេរូបដ៏តែង
 មានភ្លាត់ ដូនអីបានល្អស្អាតប្លាត់ចត់ ដូនភ្លាត់ទៅជារាបរាតដែរ ទៀតប្រសិនបើសង្ខារ ពិតជារត្នាមិនចេះបែប
 មនុស្សឆ្ងល់ទេព្វារាចបម្លែង ឱ្យបែរតាមចិត្តដែលខ្លួនបំរើ ថាសូមសង្ខារទៅបរាវរនេះ កុំទៅដូច្នេះខ្មះបំណង សូម
 ឱ្យសង្ខារតាក់តែងផ្តុំ បានសុខសាន់ដ៏រាបរាទៅ ប៉ុន្តែសង្ខារជារអន្ត តាមផ្លូវបរមគ្គដ៏ស្រាលស្រើក សង្ខារគឺជាទីលំ

នៅ នែច្បើយវាស្រូវច្រើនប្រការ ៗ ដោយសារសង្វារមិនឡើងទាត់ បែរភ្លាត់ទៅសាររនត្តា សុំច្នេះបានជាវាល់រុំប៉ា តែវា
រវៃខ្លោចឡាដោយរាពាឆៗ ដើម្បីដំកាត់ត្រប់បែបបទ សន្មត់ស្អាតស្អាតបាត់រាត ច្បើយវាស្រូវបានទៅជាបង្កាត រាពាឆ
មានច្រើនធំរើនទុក្ខ ៗ ទី៥ នៅភីត្រីពាណា ស្អាត់ព្រះនិព្វានស្អាត់ស្អាត់ស្អាត់ ច្បាស់គុណស្អាត់ទោសប្រែតនរក តែ
61 ដួនរីក់ទុក្ខគ្មានស្រែ ៗ ១ ឡើយស្រីនិព្វាននោះ ពិតជាបស់មិនចេះប្រែ មនុស្សសត្វទេព្វារាជបរិវ័រ ឱ្យបែរតាម
ចិត្តដែលខ្លួនប៉ង ៗ ចាសុមរិព្វាណទៅយ៉ាងនេះ កុំទៅសុំច្នេះខុសបំណង សុមឱ្យនិព្វាណដឹងស្អាត់រវៃ បានសុខផលដឹង
ដំរាចទៅ ៗ ប៉ុន្តែនិព្វាណសាររនត្ត តាមផ្លូវបរមត្ថសម្មាសម្ពោធិ វិញ្ញាណក៏ជាទីលំនៅ នែច្បើយវាស្រូវច្រើនប្រ-

ការ ៗ ដោយសារវិញ្ញាណមិនឡើងទាត់ បែរភ្លាត់ទៅសាររនត្តា សុំច្នេះបានជាវាល់រុំប៉ា តែវាវិវាខ្លោចឡាដោយរា
ពាឆៗ ដើម្បីដំកាត់ត្រប់បែបបទ សន្មត់ស្អាតស្អាតបាត់រាត ច្បើយវាស្រូវបានទៅជាបង្កាត រាពាឆមានច្រើនក្រាស់ពេក
ក្អាត់ ៗ កាលព្រះសង្ឃទ្រង់ទេសនា ប្រោសបញ្ជូនគ្រឹះបរិវាសន៍ ពន្យល់អំពីធម៌អនត្ត ដប់ថ្ងាត់ទ្រង់សួរឱ្យពណ៌នា ៗ ឡាស-
62 ភីត្រីពាណាសាររនត្ត អ្នកសំគាល់ថាបរិវាសនា សព្វាសាស្រូវវិញ្ញាណ នៃអ្នករាល់គ្នាឡើងទេអ្នក ៗ ទើបពួក-
ភីត្រីពាណាសាររនត្ត ក្រោបទូលព្រះបដិឱ្យបានដាក់ បពិត្រព្រះអង្គសម្រែងលក្ខណ៍ ខន្ធនេះពិតជាក់មិនឡើងឡើយ ៗ ៖
អង្គព្រះលាងរាងសួរឡើងថា បើបញ្ចូលនូវច្នេះហើយ មិនឡើងជាទុក្ខលោកភីតឡើយ អ្នករើយអ្នកបរលន្តិចម្តេចអរ

ផានុះដារអញ្ចដារអាត្មា សញ្ញាសង្ខារវិញ្ញាណនេះ ដារបស់ខ្លួនមិននាប្រះ ឬមិនដុះចុះទេឬអ្វីៗ ភិក្ខុបញ្ញវិគ្គីបរិពិត
 ពុទ្ធិមិកា ផារាស់រុំដុំទាំងប្រះស្រី មិនមែនជាខ្លួនសាម្រាណអី សព្វសព្វសិញ្ញាដារអនុត្ត ភិក្ខុ កាលនោះសាម្រាណមេចចេញពីរូ ទ្រង់
 ត្រាស់ពន្យល់ជាបរមត្ថ ឱបញ្ញវិគ្គីបរិយសល់សល់អត្ថ គឺសក្ខណ៍អនុត្តបរាមិកស្មាន់ ភិក្ខុ ចារុបវេទនាសញ្ញាសង្ខារ ៖
 ខាវិញ្ញាណប្រាសាទដាខន្ធ ទោះទាំងអតីតឬបច្ចុប្បន្ន គឺត្រាស់ដាខន្ធប៉ុណ្ណោះឯង ឬប្រសប់ក៏ក្នុងអនាគត ក្នុង៖
 ក្រៅក្រៅត្រាត់មានដាក់ស្រែង ក្រោតត្រាត់ថាក្រាបសាបរកន្តែង នឹងថ្លែងថាខ្លួនក៏មិនបាន ៗ ខន្ធល្អងត្រាត់អារម្មណ៍
 ឬខន្ធចូបរិកសាបរកមាណ ក៏មិនមានបើឯឬខន្ធស្រាណ នឹងស្មានថាសុខទៅសុខ ភិក្ខុអ្នកមានឈ្លិចស្រាស្ត្រ គួរ៖

យល់ច្បាស់ជាបញ្ចខន្ធនោះ មិនមែនជាទ្រព្យនៃយើងសោះ គឺដារបស់អនុត្តា ភិក្ខុ បើអ្នកយល់ឃើញយ៉ាងនេះឯង គួរ
 ខំប្រឹងប្រែងរាត់អាត្មា មានចិត្តនឿយណាស់នឹងខន្ធ សក្ខីភាពឱ្យស្រឡះ កុំមានការច្រកច្រកសាម តាំងចិត្តឱ្យល្អដុត
 អាសវៈ ញាណគឺស្រាសនឹងភ្នំច្បាស់ ចិត្តដុតស្រឡះកិលេសកាម ឬប្រព្រឹត្តប្រាថ្នាចរិយធម៌ សំន្មាតបរិវារនិកសាម
 ទុក្ខទោសទាំងឡាយដែលជាប់តាម តណ្ហានឹងតាមគ្មានក្នុងចិត្ត ភិក្ខុ កាលអង្គុលចេញចេញសាស្ត្រា ទ្រង់បានទេសនាធម៌ដ៏
 ល្អិត ពួកបញ្ញវិគ្គីបរិករាបចិត្ត នឹងពុទ្ធភាសិតបរាមិកស្មាន់ក្រែង ភិក្ខុ ពួកភិក្ខុទាំងឡាយ បានជាចិត្តត្រង់ល្អប្រពៃ គ្មាន
 ត្រឡប់អាសវៈអត់អាសវៈ គ្មាននិព្វានផ្លែពោធនោះឯង ភិក្ខុ លោកអ្នកទាំងឡាយជាបរិស័ទ្ធ នៃព្រះភគវិចិត្រច្រើន ៖

កាលបានស្តាប់ធម៌ព្រះអង្គផ្តល់ គួរខំប្រឹងប្រែងពិចារណា ៗ ត្រូវតែចាត់ខ្លួន ៥ នៃខ្លួន មិននៅចាំបង្អួចការត្រា មិន ៥
ចែនខ្លួនប្រាណាបុរាណ កើតឡើងកាលណាតែវិបកស្ថាប័ន ៗ មានរោគនិម្មិតមិនបាន ក្នុងប្រាណាត្រាំទុក្ខសព្វ
បម្រាប កើតចាស់ឈឺស្លាប់គ្រប់រូបកាយ គួរឱ្យនឿយណាយពេកណាស់ណា ៗ ស្លាប់ទៅបរកម្លិទៅមិនបាន ឧទេស
៦៥ ទាំងប៉ុន្មានប៉ងអាសា បងប្អូនកុំនាំចៅញាតិកា គិតមានអ្នកណាជួយបានឡើយ ៗ មានតែបុណ្យដែលកុសលទាន ដែល
ខ្លួនឈប់បានធ្វើរួចហើយ បុណ្យនោះទើបជួយឱ្យដល់ស្រេច ឱ្យបានវិញ្ញាណឱ្យដឹងទោសទុក្ខ ៗ សុំច្នេះសប្បុរសទាំងប្រុសស្រី
គប្បីសន្សំសម្បត្តិសុខ ធ្វើបុណ្យឱ្យទានប្រចាំទុក ដល់ទៅជាតិមុខនានានិព្វានចោល ៗ ចប់ៗ ធ្វើដំបូងក៏លោកតាអាចារ្យចាំនៅក្នុងពេល

 អរក្ខណតា ៗ អហំកាំស្មារតី ខ្លួនសិរីសិទ្ធាយបង្គំ ព្រះមេមាតាខ្ញុំ គុណខ្ញុំក្នុងខ្ញុំចម្រើន ៗ នូវគុណព្រះបិតា ត្រូវអាចារ្យអ្នក
ទាំងបី ព្រះគុណតូន់មហាវង្ស រកម្លិប្រើបង្ខំមាំបាន ៗ ខ្ញុំក្រអឺតឆន់ឆាន ធ្វើបុណ្យទានកំសប្បុរស ខ្ញុំទាល់រកមិនបាន ធ្វើ ៥
បុណ្យទានសងគុណអ្នក ៗ សព្វថ្ងៃមានតែចិត្ត ចិត្តគឺកបិយ្យណិយមិត រំលងគុណអ្នក ដែលលោកបង្កើតខ្ញុំមក ៗ ត្រូវបាន
៦៦ អាចារ្យវង្ស អត្តបាឡីឱ្យប្រែបក បង្ហាញបង្ហាត់មក ខ្ញុំចង់ចាំអស់ទាំងខ្លួន ៗ ព្រះគុណអម្ចាស់ខ្ញុំ ភ្នំព្រះសុខីដោយដំបូង ថោកចម្រ
ដាស់បីស្កន់ ប្រើបន្តិកុណមិនបានទេ ៗ ព្រះផ្នែកខ្ញុំពុក ដំបូងក៏បីដំបៅ បបោសសព្វកាយនូវ អស់សត្វប្រើប្រាស់ទាំង ៗ ខ្ញុំ
មិនភ្លេចគុណវង្ស នឹកសព្វថ្ងៃកុំដែលខាន រក្សាពលផ្ទារមាស ឱ្យយប់បង្គំគុណផ្ទារណា ៗ នូវគុណអង្គអក្ខរា តែសិក្សាពលនោះ សាម

ឡើងកាត់ទាំងបាត់ក្មេង ឆេះផ្ទះទឹកស្លន់ បបង្កើតដាក់ចំពោះ ឬច្រើនពិស្រព័ន្ធ បង្កើតចកបានដាច់ ឆេះហើតំនោះ បង្កើត
ចកបានដាច់រាង ឆេះទាសាញ់សកាយ បើន្សើបរណាស់ហូរហាច ឆេះបង្កើតតាមដោយ វាហោក្តៅឬត្រជាក់ ឆេះចេរោះ
ខ្លាញ់ខាប់ ខាងរូបតាមគួរអាន អរស្ម័យទឹកភ្នែក ហូរដាក់ដៃកន្សោម ឆេះដាច់ខាងរាង ឆេះដាច់ខាងរាង ក្នុង
បាឡីលោកថា ឆេះទេឡើយទឹកចាត់ ដឹងរស់ដឹងពិសា ព័ន្ធក៏រកណាត ទឹកចាត់ចានដាច់ ត្រាន់សំគាល់ដាច់ប្រែ
វត្ថុស្រាវជ្រាវ គួររកនិព្វល្យាម្នាក់ថ្មី សម្រេចហូរស្រព្វថ្ងៃ ពីច្រកទាំងស្រុង លើកកាន់ទឹកភាគ ឱ្យដុំពាក់ដោយ
ចោរហា ចោរហាចកបិតបាំង មិនឱ្យក៏គេឃើញខ្ទះច្រវ័ង អក្សរហេតុ ទឹករស់ស្រស់រស់ ហូរចេញដាច់ស្រេច ឆេះចេរោះ

[illegible]

ଉତ୍କଳ ଶିଳ୍ପୀ

71

72

[illegible]

២៣

ធ្លាប់បានធ្លាប់ស្នាមស្និត ដឹងស្រឡាញ់ពេញគាប់ចិត្ត ដូច្នេះគំនិតទាំងប៉ុន្មាន រឺ វត្ថុទាំងឡាយទាំងពួងនោះ មិនអាចដកចោលពីចិត្ត
បាន ឬប្រហែលទៅតាមប្រាណ មិនបានទាំងអស់ក្នុងលោកនេះ រឺ វត្ថុមាននូវទាំងប៉ុន្មាន យកទៅមិនបានពីអំណះ រលូនសុទ្ធតែ
ក្នុងលោកនេះ គោតសីលរបបទៅ រឺ លុបចោលបែកបាក់ទៅ បើឃើញដាក់ប្រាកដដឹងនៅ ឱ្យបកប្រែបើបែកធ្លាយ
ទៅ ចោលបុគ្គលនៅលើដីនេះ រឺ ប្រឆាំងបែកធ្លាយនៅខាងអាយ ចិត្តមិនលោកស្នាមទេឬរឺ ចិត្តចុះចោលប្រព្រោះហេតុរឺ ៖
ចិត្តមិនអាចបែកបាក់ពីអំណះ រឺ ប្រកបចិត្តស្នាមពន់ពេកណាស់ ប្រក្រតីប្រកាសកុំឆ្គងឡើយ ចិត្តស្នាមប្រណាស់ណា
ប្រឆាំង ប្រកើតមកហើយច្រើនតែនៅ ឱ្យបានច្រករវាងកាលកំឡុង ចិត្តស្នាមប្រកាសចុះចោលទៅ ប្រកាសកុំឆ្គងឡើយ

២៤

ចិត្តមិនចង់ទៅចោលប្រទេ ឱ្យបកប្រែបើបែកធ្លាយ ប្រក្រតីប្រកាសកុំឆ្គងឡើយ ប្រកាសកុំឆ្គងឡើយ ចិត្តស្នាម
រកក្បួនស្នាម ចិត្តរើសចិត្តចុះចោលប្រទេ ចិត្តចេញតាមផ្លូវតាមប្រាណ ចិត្តស្នាមកុំឆ្គងឡើយ គិតមានន៖
ណាបើឃើញចិត្តចុះ គួររើសរឺ មិនចិត្តពេក ចោលប្រឡងកិត្យស្រណោះ ចិត្តរើសរឺ មិនចិត្តហោះ នណាស្នាម
នាំចិត្តទៅ រឺ ភវៈចិត្តតែប្រទេ តាមតែដាក់គ្នានឹងនៅ ឱ្យទាំងនេះដឹង ចេញទៅតាមប្រាណក៏បាន រឺ មានតែ
បុណ្យបាបនាំចិត្តទៅ ដាច់ពីដឹងនៅតែស្នាម និមិត្តណាម្យ៉ាងឱ្យបាន ហាក់ដូចខ្លួនប្រាណទៅទាំងអស់ រឺ បុណ្យបាប
ដែលបានសន្សំទុក ជាពិនៈជាតិមុខប្រព្រឹត្តិហើយ ក្នុងបាបនាំសត្វទៅអបាយ ឱ្យបានរន្ធតាមរលាបទុក្ខរឺ ដែលបុណ្យ

ឃឹកបរាងយកទៅលើ រុះរើព្រៃព្រួញឆ្នាំមានដង្កែ យកមកប្រគល់ឱ្យពាល់ថ្ងៃ ទីតាំងហាក់ដូចជាចិត្តសំឡាញ់ ។ ហេតុនេះអ្នករើរយះ
 ក្បែរមាន គួរខំឱ្យហាត់លះកំណាញ់ កំណើតចិត្តបាបឱ្យរត់ចេញ ខំប្រឹងបំពេញនាសន្តវង់ព្រំ ។ រក្សាសីលឥកម្មបទ១០ ឱ្យបាន
 ចេះចប់គ្រប់ខកង ឆ័យទាំង៨ឱ្យប្រាសប្រាស នៃសភាវិនាសឱ្យបានខ្លះ ។ ជាបើអ្នកនាស្រឡាញ់ខ្លួន គប្បីចែរជូនចិត្តឱ្យណាស់
 កម្មណាមិនល្អខ្ញុំកាត់លះ រើបដិប្បបទៈលុះថ្មើរជើងបាន ។ សីលទានភាវិនាសកំណាញ់ តែងព្យាយាមនាំខ្លួនឱ្យបាន តាមបរលុះ
 សម្បត្តិទិព្វភិមាន ដ៏រាបដល់គ្មាននិព្វានហោរា ។ ចប់អនិច្ចប្បវិទ្យាដ៏ល្អបំផុត លុះតែអ្នកអ្នកទាំងអស់លុះតែអ្នកស្រាវជ្រាវដ៏ល្អបំផុត ។
 អនិច្ចល្អបំផុតបើយើងរើរ គឺត្រូវចាំបើយើងមិនឱ្យខ្វះខាតមកដល់នុស្សទោះយើងរើរ មិនដែលទុំនេសើរកើតទុក្ខ ។ អនុញ្ញាតដ្ឋានសោះ

សុន្ទរធម៌ សុន្ទរអរិយដ៏បាត់គ្រប់បុរ ទាំងយកទាំងសក្ខីម្នាបង្ខំពុក ពុំមានសល់ទុកទេលោករើរ ។ ដ៏ស្មន់ដ៏តាម្នាបង្ខំមិន
 ទាំងបុត្រភិបាត្តានសត្វឡើយ ទាំងបុរាណកាលសុន្ទរអរិយ លោករើរស្លាប់ពាក្យនេះឱ្យបាន ។ គេយកទៅចោលក្នុង
 ព្រៃស្រែ ដែលគ្មានមនុស្សនៅលែងរាប់អាន ដទៃព្រៃស្ងាត់រហោស្មាន មានតែតិរច្ឆានតែកំសង ។ ព្រៃព្រួញនៃលោកទាំងប៉ុន្មាន
 យកទៅពុំបានពេញហោស្រក ដេកដោយនឹកមានគ្មានបានល្អ រូបកាយនេះក៏សុន្ទរទេ ។ រើរឱ្យកម្មកាលខ្លួនស្លាប់ទៅ ប្រពន្ធក្នុងចៅ
 ញាតិភិណ្ឌ ដ៏សង់ស្រែស្វយន្តិកវិញទេ តែងរើរតែក្នុងស្មារតីស្លាប់ ។ ចោលផ្លូវនៃសាច់លើដៃន្តី គ្រប់រូបប្រុះប្រើប្រួលលក្ខ
 រលត់សុន្ទរសោះបោះបង់បាត់ ទាំងនាមក៏ខ្ចាត់ខ្ចាយសុន្ទរលើរ ។ គឺត្រូវចាំឱ្យកើតស្មារតីចិត្ត គួរតែរើរតែរកទីពឹង គួរខំស្លាប់ឆប

៧៧

ហើយក៏ត្រឡប់ ឱ្យទានហើយនឹងរក្សាសិលា ភាវនាកម្មដ្ឋានឱ្យបានខ្ជាប់ ធម៌នេះគួរតាប់កុំបីខ្លួន ធ្វើចិត្តឱ្យល្អដោះដីនិល កុំបីខ្លួន
ខ័ណ្ឌធ្វើទុក្ខិក៍ ក្រុមខ័ណ្ឌសុចរិតធម៌ ឱ្យច្រើនកុះករក្នុងកាយចិត្ត នឹងពោលវាចាឱ្យល្អធម៌ត តាមពុទ្ធភាសិតប្រាកដហោរាដ៏ច្រើន៖
ឱ្យក្បាលរៀក អាស្រ័យពាក្យបរាជ័យ ប្រុះត្រីនឹងទាំងឡាយ តែងរំលឹកឆ្ងល់ជាធម្មតា ក្នុងចិត្តចង់ដឹងកំណត់ តាមដោយចេតនា
ចា អនិច្ចន៍ដ៏ទុក្ខា អនត្តាបីនេះចិត្ត អនិច្ចដ៏ចង់ដឹងឡើង កើតហើយឆ្លៀតឆ្លាប់ទៅវិញ ទុក្ខទុក្ខពោលពោល ឥតស្រាកស្រាន្តគ្មានទុំ
នេ អនត្តាបីនេះបែនខ្លួន បែនខ្ជាប់ខ្លួនឥតខ្ចីបទេ សុន្ទរសោះទាំងបីយីរត ព្រាត្រប្រាសចោលប្រព្វសម្បត្តិ មាតានឹងបីតា បុត្រភិ
បាសឹងខ្ជាប់ខ្ជាប់ នេះឯងហៅនិបត្តិ គ្រប់រូបសព្វក្នុងត្រៃលោក ដូច្នេះគួរនឹបរណាយ នឹងរូបកាយត្រឡប់ឆ្លោកឆ្លោក នាំ៖

៧៨

ចិត្តឱ្យដាច់សោត នៅក្នុងលោកកើតសោកា បើទ្រព្យសម្បត្តិមាន គួរធ្វើទានកុំព្យាបា ព្រាចទាំងសិលាភាវនា ទាន់ខ្លួនជាតោធ្វើបាន
កុំច្រូតកុំព្រាដើម កុំកន្តើបដឹងដឹងប្រាណ ទាត់តែរៀបចំចក្ខុវាស នោះទើបបាននឹកឆ្ងល់ស្រាយ ឆ្លាប់ទៅតែម្នាក់ឯង កុនចៅតែង
រៀបចំឱ្យ ប្រវែងដឹងបណ្តាយ តែងហត្ថសំរាប់កប់ ប្រសិនដឹងសុតិញ ឆ្លងនោះចិត្តខកញាប់ កុនចៅគេឆ្កើតឆ្កាប់ ដឹងហ៊ាន៖
ខ្ជាប់ទុកកើតផ្ទះ ដូច្នេះកុំប្រមាទ គួររក្សាគរករឿនលះ ចិត្តបាបឱ្យស្រពះ កម្មរក្សាក៏ទាំងប៉ុន្មាន បុណ្យបាបរលំខ្លួន លាក់បំប្លែង
ទុកដឹងបាន ឆ្លាប់ទៅទៅតាមប្រាណ ល្អរក្សាក៏ចាត់ដោយឡែក បនុស្សណាគ្មានទានសិល ភាវនាខ្លួនដាច់អនក បនុស្សនោះទៅ
ខាងរំលឹក ពួកនរកជាសាច់ខាត បនុស្សណាមានទានសិល ដឹងទានខ្លួនប្រឹងសម្ងាត ខ្លួនក្រប៉ាខ្ញុំឱ្យហាត តាមដោយខ្លាចព្រះចេ

[illegible][illegible]

សព្វ ចិត្តល្អស្តាប់ស្តាប់ ទើបបានអរហ័ន្ត្រី មនុស្សសែនពាន់កោដិ ចិត្តខេត្តខ្មែរក្រោន ខ្មោច្នះក្លាខ្លាំង ជិតស្លាប់ទើបរក យកព្រះអរហ័ន្ត្រី យក
បាតរើចនាំង ចង្រៃប្រការៗ កាលរស់ពុំស្គាល់ រឿនយកព្រះធម៌ ពីពាក់កណ្តាល ដល់ទើបក្សិណក្ស័យ ប្រលប់ជន្ម រស់លោកតាម
រិនា ខ្យង់ណើររាទា ប្រស្នាបំរើនាមរាម ចិត្តចុះទៅឆ្ងាយ កើតកាយរស់នៅ មាននរកសីលភ្លើង រះឡើងតាម រោលខ្លួនក្តាត់ក្តៅ នៃ
៥៥ ប្រសាសណ៍ យីនប្បពាន់ពេក រាប់ជាតិអនេក អនន្តសង្ខារ ខ្លួនប្រាសសីលភ្លើង រះឡើងខ្លោចផ្សា បរិស្រកកោឡា ហាល់
ចោយក្តាត់ក្តៅ គឺតាហើយក្បួនខ្លាច ឆាប់រកអ្នកប្រាជ្ញ ១០៣ប្រលោ ខ្យង់ព្រះធម៌ សន្មាតាមណី កាលខ្លួននឹងរា បានព្រះអរហ័ន្ត្រី
ធ្វើបុណ្យបេតាន់ បុណ្យតាមពុំទាន់ បាបនោះខ្លាំង យកបាតខ្មែរក្រោន ភិរោធន្ត្រង ចាប់ចង្រៃកន្តាំង នាំទៅស្រែបែបៗស្រែដុះ

ស្លាប់ក្បួនខ្លាច ឆាប់រកអ្នកប្រាជ្ញ កុំធ្វើតាមតើយ កុំរងាយស្រួលកិ មាត់ប្រាក់នោះឡើយ រករៀនហើយ ស្រែដុះខានពុំបាន កាចៈ
រងាបបុព្វ ពីព្រេងដំបង ទើបនឹងស្លាប់ប្រាណ ចិត្តផ្ទុះស្រងូល ឆ្ងល់វិញ្ញាណ ចិត្តរត់ស្រេកប្បាន ពិតពុំនិរន្ត្រី បើបរិវេណ
ស្លាប់ អង្គុយប្រលោចក្តី ផ្ទុះចិត្តភាវិនា នឹកព្រះធម៌ថ្លៃ ប្រលោងថ្លា ក្តីខ្លួនខ្យង់ស្រាប បរិកម្មនិព្វាន ក្តីនឹកឋានពិស្វា ពពួក
៥៦ ទេវតា បុណ្យតាមណី ប្រាជ្ញភិរោធន្ត្រ មានបិស្សាចណ្ឌ ឆ្ងល់ភិក្ខុភាព រាប់សែនសហស្ស ក្តីនឹកដល់មហាចម្រ បុណ្យវិទ្យុះ
សិក្ខ កបកែវតនា ប្រការសោភា បរិកម្មា ឆ្ងល់តន់ទេព មកលាមហោសី ចិត្តចេតសិក វិញ្ញាណរំលង គុណព្រះធម៌ត្រង
កុំដំបូលនេក កុំស្រេកប្បានប្រក ភាវិនាព្រះស្រី ព្រះសរណគមន៍ បើបាននិមិត្ត ចិត្តកុំគិតឡើយ សម្បត្តិពិស្វា ឆ្ងល់

មហាច្យូត តិរិច្ឆិកាខ្ញុំត្រូវ បានហើយឱ្យខំ ណាស់ត្រូវទៀតទៅ បរកស្សន្តរាជ្យាតិ កុំឱ្យប្លាស់ប្លាត ចិត្តចានិក្យានៅ រក្សាព្រះធម៌
បីដកក្នុងក្រោយ ហើយបរលោកប្រលោ តាមព្រះធម៌បរ ព្រះធម៌សាវណ្ណ ផ្ទៃនៃព្រះ ខ្ញុំនូវព្រះគម្ពីរ ព្រះធម៌សាវណ្ណ ណាត្តានសោ-
ភីយ ចម្រើនទៅ នគរកំរងក្តៅ ព្រះធម៌សាវណ្ណ រីករីកកំរង ដំណើរយាងប្រាជ្ញា នាបច្ចុប្បន្ននេះ តែងចេះឆន្ទា មានព្រះធម៌រាជ្យ
អនាគតនៃ បុគ្គលទាំង ត្រូវតែក្នុងខ្លួន ប្រឆាំងព្រះ ចាប់ចិត្តពុំបាន ក្នុងក្រុងនៃបរិពេ អរិយធម៌បរ នៃអ្នកនោះណា
តាមសក្ខីភាពកម្ពុ ព្រះបរមរាជវង្ស ព្រះបរមរាជ អស់ចិត្តកុមារី ក្រមួតក្រមួត រួចចាកទុក្ខ បានរកទាំងឡាយ ហើយឱ្យចិត្ត
ក្បាន រកឱ្យបាន បីដកក្នុងកាល ទើបអស់បានដំណើរ ចំណេះសាសនា រួចប្រសាទស្វយ បានរកណា ចិត្តកុមារីទៅ ៖

៨៧

សាត្តសោមនស្សា ពោកពាន់មហិមា លាឡើងមកកើត កំណើតជាតិជា មនុស្សទាន់សាសនា ធ្វើបុណ្យឱ្យទាន ព្រះបរម
រាជវង្ស ចិត្តចេញចេញ បរកស្សន្តរាជ្យាតិ កុំឱ្យចិត្តភ្លើន ចង់ដឹងត្រូវប្រាណ បើស្លាប់ហើយបាន កម្មត្រូវតាម ព្រះធម៌សាវណ្ណ
ចិត្ត បុណ្យច្រាស់មកបិត ឱ្យចិត្តដឹងថា កុំស្តាយដឹង ក្រពើកម្តៅចង្កា តែងតែរកស្វា បានព្រះធម៌នៃ បើមានដឹង ៖
បើសប្បវេសន៍ពិត រាប់អស់រួច តែងកើតក្លែង រំលងពេកក្រៃ ទុកទុកភិតភ័យ ពិតប្រមាណ ទោះទាំងមហាច្យូត ក៏ដូច
ព្រាហ្មណ៍មហាក្សត្រ មនុស្សសត្វក៏ដូច ខ្ញុំបរកស្សន្តរាជ្យាតិ ទុកបុគ្គលប្រាណ រាប់ឆ្នាំកោសិកាន ម៉ែនសែនអស់រួច ក៏ដំណើររា-
ជ្យ ព្រះកាតកាតា មកត្រឡប់មកវិញ ពុំដឹងប្រាកដ កំណត់នឹងរួច គ្រប់រូបទៀត ក៏ដឹងស្លាប់ដូចគ្នា បុគ្គល មានធាតុ

៨៨

វាសោ ទាំង៤រក្សា អាជ្ញាវាសោ តោសោសីយា រៀងដូចរក្សា រូបរស់ស្វ័យ ចិត្តកុមារី ចោលរូបក្ខន្ធ ដូចខ្ញុំសិរីសំប អា-
ស្សរូបនៅ ចិត្តទៅទីទេ ព្រះកាលក្រោយក្រែក វាសេតិវិជ្ជាន មុខដ្ឋកម្មខ្ញុំ ចិត្តមិនប៉ះប៉ោ ចិត្តផ្អែមសាមាស ខ្ញុំរូបក្ខន្ធ កត់កាន់
ជាប្រាណ អញកាន់ពុំបាន រាប់ជាតិអស់រួច ចិត្តមិនរំលង អញឱ្យធ្វើទោស រូបមិនស្វ័យ ចង់ប្រែការ ទោសនោះត្រូវក្រ
៨៩ ចង់អស់សរសៃ ទាំងពាន់សិរី មាត់មិនដូរខ្លាំង រឹមអស់កំឡាំង អាហារគ្មានសិរី ឆាតភ្លើងក្តៅលន់ ពេកពាន់កន្លង បាត់បាត់
ចាប់ចង ចិត្តកុមារី រដ្ឋសិក្ខាន ចិត្តកុមារីហ៊ាន អំណោយមានខ្លាំង ខែសែនបាន១ ជាប្រហែល ប្រាសស្វ័យទាំង ១-
សែនច្រកវាឱ្យ ប្រាសប្រាសតិចយល់ មិនឱ្យរំពល់ ក្នុងដួលដំបូរ ខ្លួនខ្លាចត្រង្គ ព្រះកាលកាល អាចឱ្យមកទា រូបខ្លួនស្វ័យ ច្រក

ទុក្ខសក្ការៈ កាលព្រះអង្គនិព្វាន សក្ការៈសុខបាន ខាងរង្គ ទើបកើតចុលច្រក ជាអត្តក្សត្រ័យ ព្រះនាមសោតនៃ ធម្មសោក-
កាណ៍ ព្រះទ័យសម្មាស ចង់លើកព្រះនាគ ប្រើអរហន្តា នឹងព្រះមហាន្ត ទៅប្រែសាស្ត្រា ឯកោះឈ្មោះ ឯសព្វព្រះអង្គ គឺសំណោះ
ឆ្លានបាន សំណើរហ៊ាន រំពេចពុំលឺ ប្រែព្រះបីសក ទុកនៅប៉ុណ្ណ ធម៌ព្រះពុទ្ធអង្គ ៨ម៉ឺន៤ពាន់ ៧ ឯសព្វប្រាស កើតក្សត្រ-
៩០ ពណ៌រាប ក្រុងមាសិទ្ធិសោភ័ណ ប្រាសច្បងច្បាស់ ហ្នឹងស្រស់រាន់ ដូចកល្លិវិន័យ ប្រាសវាងរី ព្រះអរហន្តា ម៉ឺនសែនកោសិណ
អ្នកប្រាសនៃ សិរីចាញ់ប្រាស អារិទ្ធិ លាត់ខ្លួនព្រះស្រា ខ្លួនខ្លាចប្រាស ៧ កម្ពុជាកសិ ប្រាសស្វ័យសេចក្តី ហោះទៅតុល្យតា
អញ្ជើញទេពុត ច្រកមកដា នាគសែនប្រាស ដូចក្រុងមាសិទ្ធិបាន ៧ ថ្ងៃព្រះធានា អស់អរហន្តា ទិលវិលមកផាន មនុស្ស

83

វិលមកពីបែប ធម៌ពិសិដ្ឋា ដូចដូនបែបៈ ព្រះពុទ្ធបោធា ប្រភេទដែកថែប រូបម្លេងព្រះត្រៃធាយ៍ ព្រះពុទ្ធបោធា ដល់កោះលង្វែរ
មើលបរលំបន្ទុយ គេមាំរឿងរាល់ ផ្នែកផ្នែកវែងវែង គេត្រាវាវែងវែង ចាប់ចតាត្រឡប់ត្រា មើលមានប្រាសាទ ប្រសើរត្បាញត្បាញ
រុករកធនា មានភ្នំព្រះបាទ ម្លោងព្រះបាទ ខ្ពស់ខ្ពស់មហាមា លើសក្នុងវែងវែង ព្រះច័ន្ទរាសី ភ្នំស្រួចស្រាញ់ មណ្ឌបៈ
ពណ៌រាយ ឆ្វេងឆ្វាយ រឿងរឿង មើលព្រះបាទ មនុស្សយល់ក្រាបថ្វាយ បង្គំស្នើ ព្រះពុទ្ធបោធា គង់នៅលង្វែរ បីខែនោះនៃ ចរ
ព្រះបីដក គម្ពីរធម៌ថ្លៃ ចប់បីដកស្រែ ជម្ពូន៤ពាន់ ព្រះចៅយរទេសនា ប្រោសអស់ទេវតា មនុស្សម្នាបោរសិន មីមកសៈ
សាស ពាសពេញពោធិ៍ ប្រាស្រ័យសេសសន់ ឆ្ងាប់ព្រះធម៌ថ្លៃ បុរាប្រាកដមាត កែវក្រដាញពាស កំពត់អាវិស្សយ ៖

84

អស់អ្នកភ្នែក ចែកគ្នាទីនេះ ម្លេងច្រឡាប់បើយរនៃ ព្រះពុទ្ធបោធា លាប្រះសំពៅ បើកក្បាលវិលទៅ ទើបរស់ទេវតា ដូច
ដូនមកដល់ មណ្ឌលនគរ គង់វត្តលង្វែរ ទន្លេ៤៣១ ព្រះពេកុមារា ព្រះទ័យឆ្ងល់ ថ្វាយប្រាជ្ញានេះទុក ដាវត្តត្បាញត្បាញ ប្រាសាទ
សាស្រ្ត ទូចបាបស្រណុក ព្រះពុទ្ធបោធា ដាត់ដាមានបុណ្យ ប្រែពាក្យស្តីដ្ឋាន មកសាសនា ជម្ពូន៤ពាន់ ខ្ពស់ព្រះអរិយា
ប្រែបានមកដា ពាក្យបើរនេះណា ព្រះសាសនាថ្លៃថ្នាន ពុទ្ធសករាជបាន ១ពាន់ព្រះវិស្ណុ អ្នកបុណ្យ៤អង្គ ពាលពាស្រ័យ ៖
លើកព្រះសាសនា ដួលថ្មីឬថ្មី ធម្មសោករាសា នាគសែនប្រាជ្ញា អភ័យទេវតាមុនី ព្រះពុទ្ធបោធា ប្រាជ្ញាសោភ័ ប្រែរស់
គម្ពីរ ព្រះស្រីបីដក ដល់ព្រះសាសនា ១ពាន់ព្រះវិស្ណុ បែបឆ្នាំមាន អ្នកបុណ្យមកលើក សាសនាថ្លៃថ្នាន អស្ចារ្យស្តីមាន

ឆ្នាំកុរស័ក មានបុគ្គលឆ្នាំ កោលាកោលី ឥតទីសំណាក់ ឆាល់ព្រះបារមី នៅព្រៃឥតអាក់ ទន្ទឹមរកអ្នក បុណ្យបារមីតា ៗ
រាប់បានពីរពាន់ បីរបស់ឆ្នាំ មាឃរោងចត្វា នៅខាងឆ្នាំ ៦០០ ព្រះឥន្ទ្រ និម្មិតប្រែប្រួល ឯមុខនៅឡើយ ៗ ឯរស់រោងកសិ
ជិតចេញចំណង កុំធ្វើស្រែដើម រំពឹងសករាជ ខ្លាចកុំសោះភើយ កុំរំលឹកបើយ កើតអស្ចារ្យស្រែ ៗ មាឃរោងដូចច្រប ឆ្នាំ៖
នោះប្រគល់ កុំរំលឹកកំផ្លែ ឆ្នាំចរិកមក រកគ្នាពីស្រែ មនុស្សនិម្មិតស្រែ មកសំពះបោកក្បួន ៗ ពីរពាន់បីរបស់ ៨០ ជាឱ្យ
គិតខ្លួនប្រយ័ត្ន ពីរព្រះឥន្ទ្រ ប្រពៃបរមត្ថ ព្រះឥន្ទ្រនិព្វាន ៗ ឯរស់រោង ព្រះកាលកាលា សែនសំពះកោនិសាន
ដល់មកឆ្នាំថ្មី ប្រចាំគ្រប់ប្រាណ ដល់ខ្លួនពុំខាន ១៣ ព្រះឥន្ទ្រ ៗ ឱ្យរកមគ្គ ៤ ប្រយ័ត្នឆ្នាំខ្លួន មាឃរោងចត្វា រាប់រឿងរោក

ឆ្នាំករការ ធុរកុរទើបដា បុណ្យបរិបូរណ៍ស្រេច ៗ រោតនាធុននិម្មិត ធុរអ្នកស្លាប់ហោង សំណើរពុទ្ធសករាជ ទោះប្រះទោស្រី ឱ្យមាន
ជិតខ្លាច ស្លាប់ពុទ្ធសករាជ កុំភ្លេចស្មារតី ៗ កុំឱ្យចោលសោ ទោសោមោហោ រំលឹកឡើយនៃ កុំលួចភិយា កុំអ្នកដទៃ ដល់សករាជ
ថ្មី កុំស្រឡាញ់ហោង ៗ បើដល់កំណត់ នឹងមានសម្បត្តិ មាឃប្រាក់កែវកង បុទុមេត្តថ្មី ឱ្យសិក្សាព្រាហ្មណ៍ ថ្នាំថ្លៃកន្លែង តំ
ពត់អាវុធស្រែ ៗ ត្រូវរិកោសតាឡើ ផុសផុលកំណប់ ទិសទាំង៨ បារមីព្រះពុទ្ធ ទោះមុតពោកស្រែ សែនព្រះឡើងថ្មី មកលើកត្រា
សនា ៗ ព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ តេជ្ជៈព្រះគុណ ទុកលើសិរិសា ព្រះអង្គតែងប្រោស ទាំងសព្វល្អិត ធានាស្រព្វហ្ម ដំបូងបំផុត ៗ
ព្រះអង្គនិព្វាន បុណ្យតិចិត្តោ ទាំងប្រះទាំងស្រី សំណើរព្រះឡើង ឬតឃ្លាំងប្រែប្រួល ប្រហាក់ដូចស្រី ត្រូវមានពណ៌រាយ

បំប៉នក្រែងម្ចាស់មាតា អ្នកលើខ្លោចផ្សា ត្បិតខ្ញុំនេះនៃ អ្នកសេកអររំលឹម បានដៃ លុះចេញលើដៃ បរិបូណ៌ជាបរ-
ណិវង្សលាបាបណា លោកឆ្មាយរក្សា ចិត្តបរិវារិវ ទុក្ខបរិវារិវ ប្រសិនឱ្យមានផ្តល់ លោកតែងនិវារិវ ទម្ងន់នោះ
ណាខ្ញុំលាបាបណា ត្បិតលោកឆ្មាយព្រួយ លំបាកច្រើនត្រា លោកនៃនិវារិវ និវារិវនោះកាលត្រា ដាក់ក្រែងខ្ញុំលា អំពីបាបនោះ ខ្ញុំ
លាបាបណា លោកឆ្មាយរក្សា ពិតមានន្ទុះតោះ តែងនិវារិវខ្ញុំប្រក្រតី បើបំប៉នដោះ ដៃលើខ្ញុំនោះ តាំងឱ្យលោកឆ្មាយ បើបំប៉នខ្ញុំនេះ
លា ក្រែងមានវិវា អំពីនាំបង្គោល កាលលោកសេកអរ ដាក់ក្រែងខ្ញុំលា បើបំប៉នខ្ញុំនោះ បំប៉នលោកឆ្មាយ បើបំប៉នខ្ញុំនោះ
ខ្ញុំ មានវិវា តែងនាំបង្គោល កាលខ្ញុំនៅក្រែង តែងបំប៉នដាក់ បាបនោះប្រក្រតី ខ្ញុំលោកឆ្មាយ លាបាបណា ៖

99

ក្រែងមានន្ទុះតោះ ល្បោះនិវារិវមាតា បើបំប៉នខ្ញុំលាបាប ប្រមាណវិវា លាបាបនោះណា លោកឆ្មាយនោះនិវារិវ លាបាបណា ក្រែង
មានវិវា អំពីបាបនិវារិវ ក្រែងមានប្រល្បោះ ប្រក្រតីប្រក្រតី ទាំងពាក្យផ្តល់ ដៃប្រក្រតីនោះ បើបំប៉នប្រក្រតី កាលនោះនោះ ៖
ត្រាបំប៉ន អស់នាំបាបនោះ ខ្ញុំលោកឆ្មាយ កុំមានវិវា អំពីនោះឡើយ ប្រក្រតីប្រក្រតី ប្រក្រតីប្រក្រតី ប្រក្រតីប្រក្រតី ប្រក្រតីប្រក្រតី ៖
ក្រែងប្រក្រតី បើបំប៉នខ្ញុំនោះ ពាក្យត្រាបើប្រក្រតី ប្រក្រតីប្រក្រតី ១ ក្រែងប្រមាណ ប្រមាណវិវា ប្រមាណវិវា ប្រមាណវិវា ប្រមាណវិវា
ប្រមាណវិវា ប្រមាណវិវា លាបាបនោះនិវារិវ លាបាបណា ប្រមាណវិវា ប្រក្រតីប្រក្រតី អស់នាំបាបនោះ ត្បិតលោកតាំងតែង
អស់បាបនោះនិវារិវ បើបំប៉នខ្ញុំលាបាប បាបណា ប្រមាណវិវា អស់អស់លោក ក្រែងបានប្រក្រតី លោកឆ្មាយ អស់បាបនោះណា

100

ខ្ញុំចោទទោសហោរា ៧ លាបាប១ណា កាលបុគ្គលនោះ ចោទណាម្នាក់ហោរា ត្រូវចោទប្រដៅ បន្ទុកនេះផ្ទុក ខេត្តដ៏រំលង កន្លងពាក្យ
 ត្រូវដើម្បីខ្ញុំនេះចោទ បន្ទាន់វាចា បាបនោះមកត្រូវ ឆ្លងខ្ទះពាក្យ នឹងលោកជាត្រូវ ចិត្តខ្ញុំប្រកប ល្អប្រសើរកំបាំង ៧ ខ្ញុំចោទរត់បាប
 ចោទព្យាបាទ លុបចោទជួបខ្ញុំ រត់បាបនោះដឹង លុបចោទជួបខ្ញុំ ធ្វើចោទកំបាំង កុំប្រើព្យាបាទ ៧ បាបនោះត្រូវ
 ខ្ញុំកុំនឹងត្រូវ បាបនោះវាចា ឆ្លងដើម្បីមក ក្រែងត្រូវប្រដៅ ដើម្បីខ្ញុំនោះណា ចោទទោសនោះដឹង ៧ លាបាប១ណា កាលបុគ្គលនោះ ចោទ
 ចោទណាម្នាក់ហោរា ក្រែងខ្ញុំចោទ ប្រកួតប្រឡង ទាំងពាក្យផ្គុំផ្គុំ ដើរចោទនា ៧ កាលនោះសិក្ខា ប្រដៅរំលង ដើរពាក្យរត់គ្នា
 ខ្ញុំឱ្យរត់គ្នា តែប្រកួតមាបា ដើម្បីខ្ញុំនោះណា បានដឹងនា ៧ ដើម្បីខ្ញុំនេះខ្ញុំ ធ្វើបុគ្គលក្នុង សម្លាញ់សាមី ប្រកាសទាំងមុខ តំ

ឡើយដោយ បទពិការដ៏ខ្លី ឱ្យបានដូចចិត្ត ៧ លិក្ខន្តិក្សត្រា ដើម្បីខ្ញុំនេះណា ដើរចោទបាត ឱ្យចោទបាត ចោទរំលងបាត ឱ្យ
 ចោទដ៏រត់ កំណត់ពិការ ៧ លាបាប១ណា ខ្ញុំបំបាបរាត ពុំមានចេត្តា បាបបាបបាប ប្រដៅខ្ញុំនោះ ពុំមានចេត្តា ខ្ញុំចោទទោស
 នោះ ៧ លាបាប១ណា កាលមាននាតា ឱ្យហោរាគុណគ្នា ត្រូវសត្វដ៏រំលង ដើម្បីខ្ញុំនោះ ទើបបានស្នើប្រគល់ ដោយហោរាគុណ
 ចា ៧ រំលងចេត្តា ទោះត្រូវតែត យកឱ្យតែសា ប្រដៅចោទ ត្រូវសត្វដ៏រំលង យកមកឱ្យដឹង ៧ បាបនោះ
 ណា ដោយច្បាប់ចោទចា យកបាបដឹង នូវទំនង គួរស្វែងរក បាបត្រូវតែដឹង ត្រូវខ្ញុំនោះ ៧ លាបាប១ណា ត្រូវខ្ញុំ
 ដឹងចោទ បាបនោះដឹងនៃ ខ្ញុំដឹងសម្បត្តិ ត្រូវបាបដឹង លុបចោទដឹង កុណាប្រដៅហោរា ៧ លាបាប១ណា ក្រែងមានវេទ រំលង

[illegible][illegible]

105 ធារាទី ឆ្នាំស៊ីមុត្តរា ពាក្យក្រតសិបប្បាត ខ្ញុំលាតាញដាតិ កុំបរលំឡើយនៃឆ្នាំលាចច្រើន យកអ្នកនៃ មកធ្វើជាព្រាហ្មណ៍
លាពាក្យនោះណា កុំបរលំសព្វដាតិ ឱ្យខ្ញុំនេះប្បាត ចៀសចាកចេញឆ្ងាយឆ្នាំខ្ញុំលាអស់បាប លាព្យែងនាប អំពីទុក្ខកំបរ
លាខ្យត់លំបាក តោកបាក់ប៉ាន់ហែ ហើយសុបលាភបំប៉ន ធុត្តាបាបហោរាឆ្នាំលាទោសបាណា អនិច្ចកាល មុត្តរាសុត្តា
សិប ខ្ញុំលាបំបរលំ ដល់តិចជាង្គ្គិល តោកកុរាសិប ទាំងអស់ខ្ញុំលាឆ្នាំបាណាតិបាត សម្លាប់នាប សត្វតូចធំសិប អនិច្ចកាល
នា សុចលាកនរលោហិ ការបេណ្ឌបបិ កុនប្បុនប្បុនឆ្នាំអ្នកសិបខ្ញុំលា ទាំងបាបមុត្តរា ដែលលេងចំអន់ ក្រែងត្រូវត្រង់ពាក្យ
ភ្លេចភ័ក្ត្រមិនទាន់ លេងតិចហួសស៊ុន បាបនោះខ្ញុំលាឆ្នាំសុភាទី៥ ជាមេកងក្នុង បង់វត្ថុបង្កើន បង់បរលំឡើង បង់សិល-

106 បង់ទាន ខ្ញុំលាវាល់រៀង ដាតិកុំឱ្យមានឆ្នាំលាបាបណា ចូលចេញច្រើនរក្សា ភ្នំបិណ្ឌចូលផ្ទះ សង្ឃ័យស្រាត់លោក ថ្ងៃខែ-
ខត្តប មិនរៀបសេសសប ខុចកិលរក្សាឆ្នាំលាបាបតិចធ្លាប់ ប្រដាល់ចំបាប់ ពាក់មុខបរក្សមារ កាន់ភ្លើងលាត់នាប ៖
ចូលវត្តដឹកត្រា មិនស្លាប់ពុទ្ធិមិកា ឆ្នាំស៊ីមុត្តរាឆ្នាំប៉ោលរទេះ ដំរីស៊ីមុត្តរា ប៉ាំតាំបរដុកក្បាល នឹងពាក់ស្បែក
ដើម ខាតសីលល្អអ្នក ចូលវត្តកាន់ក្បត បាបរៀងរាល់ដាតិឆ្នាំលាបាបណា កាលខ្ញុំបាបា ចូលទៅរាប់បាត ក្នុងព្រះវិហារ
តេជវិប្បបាទ ផ្អែកផ្លៀងធារាទី ពុំកោតក្រែងឡើយឆ្នាំស្លោះទាំងទីកន្លែង កុំលេងតិចភ័ក្ត្រ មិនក្រែងត្រង់យ ឆានស្រាត់ថា តតម្លោះ
ផ្លែឈើ ប្រាសខ្ញុំម្នាអើយ បាបនោះខ្ញុំលាឆ្នាំលាបាបទោសន្ត ព្រលោកស្រុកបន្ត ផ្លែឈើទេសនា ខ្ញុំមិនមានស្លាប់ ស្នាញស្នាប់

ខ្ញុំប្រឹងកាត់កាប់សព្វនាយអាយ មិនឥតបង្គុននេះអន្តរាយ ជិត្តចេញចោលកាយៗស្លុកស្លឹង ៧ សុប្បិទោរអវកុនចោលាក់ ៖
 ប្រាប់ឱ្យស្លៀកពាក់អ្នកគ្មានដឹង ហេតុនេះបានរឿងដទៃពីរ នេះប្លង់ខ្ញុំអើយពេញហោរៈ ១១ ខ្លះខ្លះបងប្អូននៅឯស្រោយ សុច្ឆៈ
 ប្រាប់ឱ្យហើយទាំងស្រុង កុំធ្វើដូចខ្ញុំបង្គោលខ្លះ ធ្វើសិលាទានចុះមិនខ្លះឡើយ ៧ ព្រោះសិលាមានទានសាស្ត្រៗ រំលោភបញ្ចូល
 ខ្លួនទៅកាន់ស្រែចម្រុះ សុំធ្វើគ្នាខំធ្វើឱ្យហើយ កុំនៅប្រល័យបង្គោលដកលាក់ ៧ ហេតុនេះនាំឱ្យប្រើ គប្បីប្រើប្រែកុំច្របក់
 ភ្លេចរឹតត្បូងភ្លាមស្រែបដិព្យា ទើបដុតនរកចានអបាយ ៧ បានរឹតសាមនុស្សឬទេវតា ឬចានស្រាប្បាបានសុកកាយ ខំធ្វើ
 ទានសិលាឱ្យរីករាយ ទៅបរិភោគនាយមាន់ពីរ ៧ គេចក្តីអធិប្បាយខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ សូមស្វែងរកប្រែប្រួលដុះដំណឹង បើរកចំណែក

[illegible]

រដ្ឋសភា
ថ្ងៃទី ១-១១-១៩៩៤ ខែ ១១ ឆ្នាំ ១៩៩៤

การที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จังหวัดบุรีรัมย์ ได้เป็นเวลา ๓ ปีเศษแล้ว นับว่ามีความรู้และ
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
ด้านวิชาการ การบริหารงาน และการบริการประชาชน
ซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ใน
ตำแหน่งนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปี ๒๕๕๓ และ
ในปี ๒๕๕๓ นี้เอง ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษาและ
ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓
จนถึงปี ๒๕๕๕ และในปี ๒๕๕๕ นี้เอง ข้าพเจ้า
ได้มีโอกาสได้ศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนี้
มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ จนถึงปี ๒๕๕๗ และในปี ๒๕๕๗
นี้เอง ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษาและปฏิบัติหน้าที่
ในตำแหน่งนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ จนถึงปี ๒๕๕๙

การที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จังหวัดบุรีรัมย์ ได้เป็นเวลา ๓ ปีเศษแล้ว นับว่ามีความรู้และ
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
ด้านวิชาการ การบริหารงาน และการบริการประชาชน
ซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ใน
ตำแหน่งนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปี ๒๕๕๓ และ
ในปี ๒๕๕๓ นี้เอง ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษาและ
ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓
จนถึงปี ๒๕๕๕ และในปี ๒๕๕๕ นี้เอง ข้าพเจ้า
ได้มีโอกาสได้ศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนี้
มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ จนถึงปี ๒๕๕๗ และในปี ๒๕๕๗
นี้เอง ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษาและปฏิบัติหน้าที่
ในตำแหน่งนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ จนถึงปี ๒๕๕๙